

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă,
Tamara Chișca-Doneva,
Iurie Bejenaru,
Nina Vascan,
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emilian Sîrbu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, fiind menținută hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 23 decembrie 2016, Emilian Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului Serviciului Vamal nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Bender, în partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare - eliberarea din funcție a lui Emilian Sîrbu, obligarea Serviciului Vamal să-l restabilească pe Emilian Sîrbu în funcția de inspector superior al Biroului Vamal Bender, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată Emilian Sîrbu a invocat că, din anul 2003 și până la 25 noiembrie 2016, a activat în cadrul Serviciului Vamal în funcția de colaborator vamal. Pe parcursul activității, reclamantul și-a îndeplinit conștiincios atribuțiile funcționale, caracterizându-se ca un colaborator disciplinat, bine pregătit din punct de vedere profesionist, dispunând de gradul de calificare „căpitan al Serviciului Vamal”.

La 30 noiembrie 2016, a fost invitat la secția resurse umane a Biroului Vamal Bender, unde i-a fost adus la cunoștință ordinul cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Bender nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016, printre care figura și reclamantul. Potrivit ordinului, în privința lui Emilian Sîrbu, și a altor

colaboratori vamali, a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu în organele vamale.

În motivarea aplicării sancțiunii disciplinare Serviciul Vamal a invocat că, în rezultatul anchetei de serviciu efectuată de Direcția securitate internă a Serviciului Vamal, au fost reținuți de Centrul Național Anticorupție 28 colaboratori vamali, printre care și Emilian Sîrbu. Ancheta de serviciu a mai scos în evidență că, Emilian Sîrbu, împreună cu colaboratorii vamali indicați în ordin, aveau obligația să respecte regulamentul de ordine interioară al organului vamal și să îndeplinească instrucțiunile de serviciu, să respecte prevederile Codului de conduită al colaboratorului vamal și să acționeze în scopul combaterii fraudei, a corupției, a traficului ilicit de mărfuri, bunuri și a altor acțiuni ilicite de mărfuri, bunuri și a altor acțiuni ilicite, să nu se lase intimidat de presiuni sub influențe exercitate asupra reclamantului de către persoane sau structuri din interiorul sau din afara instituției privind îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Potrivit reclamantului, ordinul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016, este ilegal, deoarece a fost emis contrar normelor imperative ale legii. Suplimentar a indicat că, nu a comis niciuna din încălcările grave specificate în dispoziția art. 46 din Legea serviciului în organele vamale, motiv din care aplicarea sancțiunii disciplinare în privința sa, sub formă de eliberare din serviciu, a fost una ilegală și neîntemeiată.

Prin ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, reclamantului i-a fost imputată încălcarea Codului de conduită al colaboratorului vamal, însă acest act a fost abrogat prin hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016, intrată în vigoare la data de 28 octombrie 2016. Prin urmare, consideră că, Serviciul Vamal nu era în drept să califice acțiunile colaboratorului vamal drept încălcări ale unei norme care nu era în vigoare la momentul emiterii ordinului de sancționare. Ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare conține informație generală, ambiguă și nu conține acțiuni concrete, precum că Emilian Sîrbu ar fi comis vreo abatere disciplinară.

Reclamantul a indicat că, la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, de către angajator au fost încălcate prevederile art. 87 din Codul Muncii, care statuează că, concedierea salariaților membri de sindicat poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate.

A menționat că, la 24 februarie 2016, între Serviciul Vamal al Republicii Moldova și Emilian Sîrbu a fost încheiat un contract individual de muncă, pe un termen de până la 03 martie 2021, acest contract nu este reziliat și anulat sau modificat. În legătură cu emiterea ordinului nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016, reclamantului i-au fost cauzate suferințe psihice și morale în legătură cu concedierea ilegală a acestuia, fiind nevoit să apeleze la serviciile avocatului pentru a merge prin instanțe și a-și restabili drepturile sale legitime, ce au fost lezate prin ordinul contestat, în rezultat fiindu-i cauzat un prejudiciu material și moral.

Astfel, reclamantul a solicitat anularea ordinului Serviciului Vamal nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Bender, în partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare - eliberarea din funcție a lui Emilian Sîrbu, obligarea Serviciului Vamal să-l restabilească pe Emilian Sîrbu în funcția de inspector superior al Biroului Vamal Bender, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Prin hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Emilian Sîrbu către Serviciul Vamal a fost respinsă.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, a fost respins, fiind menținută hotărârea din 16 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Comisia de disciplină a Serviciului Vamal, examinând materialele anchetei de serviciu și ordonanței procurorului Procuraturii Anticorupție a constatat că, Emilian Sîrbu a recunoscut că în perioada 01 martie 2016 - 30 septembrie 2016, primea în calitate de mită de la persoanele care erau supuse controlului vamal pe perioada turei suma de până la 100 u.c, că pe parcursul turei mijloacele bănești, care îi acumula iar la finisarea turei îi împărțea între membrii turei în părți egale. La fel, s-a constatat că, Emilian Sîrbu, urmărind scopul de profit, în complice cu alți angajați ai Serviciului Vamal, au creat o schemă de extorcare sistematică și primirea mijloacelor bănești, ce nu li se cuvin, destinate îmbogățirii proprii, primind de la persoanele fizice/juridice care traversau frontiera de stat a Republicii Moldova și urmau a fi supuse controlului vamal diferite sume de bani în diferite valute, pentru organizarea și favorizarea trecerii mărfurilor din Ucraina în Republica Moldova și invers, fără calcularea și achitarea plăților vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor precum și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu în postul vamal Tudora al Republicii Moldova. De asemenea, s-a constatat, că fiind audiat în calitate de învinuit, Emilian Sîrbu și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, contribuind activ la deconspirarea și elucidarea acțiunilor infracționale, membrilor și conducătorilor organizației criminale demascate.

În consecință, Comisia de disciplină a Serviciului Vamal a constatat că, Emilian Sîrbu se face vinovat de acțiuni ce au contribuit la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale precum și pentru inacțiunile de combatere a fraudei, corupției și traficului ilicit de mărfuri, neprezentarea faptelor de comportament corupțional, precum și nerespectarea Codului de Conduită a colaboratorului vamal, prevăzute de fișa de post, pct. 5 lit. f), g), h) pct. 7 lit. a), b), c), d), e), h), j), k) și n), pct. 8 lit. a), c) și f) din Codul de conduită al colaboratorului vamal aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 456 din 27 iulie 2009, art. 15 lit.d), h), i) și k) art. 46 lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000.

Instanța de apel a reiterat că, aceste încălcări admise de către Emilian Sîrbu în timpul exercitării atribuțiilor de funcție, se confirmă inclusiv și prin ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție, Roman Statnîi din 07 noiembrie 2016, conform conținutului căreia se atestă că, Emilian Sîrbu, acționând în calitate de autor, fiind membru activ al grupului criminal, creat prin copierea organigramei turei de serviciu din care făcea parte, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, Codului Vamal, Codului de conduită al colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentativă sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la

persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind scopul acumulării de fonduri bănești pentru susținerea financiară a membrilor organizației criminale create și existente în cadrul Biroului Vamal Bender. Postul vamal Palanca, din care făcea parte grupul criminal căruia i se atribuia Emilian Sîrbu, potrivit înțelegerii prealabile cu ceilalți membri de tură, fiind ghidat și protejat de responsabilul de tură, care acționa în calitate de organizator, în perioada de timp 01 iunie 2016-31 august 2016, a pretins acceptat și primit personalul pentru sine în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 u.c. de la persoane care traversau frontiera de stat a Republicii Moldova și urmau a fi supuse controlului vamal, diferite sume de bani în diferite valute, pentru organizarea și favorizarea trecerii mărfurilor din Ucraina în Republica Moldova și invers, fără calcularea și achitarea plăților vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor precum și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu în postul vamal Tudora al Republicii Moldova, situat în raionul Ștefan-Vodă, comuna Palanca.

Mai mult, contrar afirmațiilor expuse în acțiune cu referire la faptul că, reclamantul/apelant nu a admis derogări de la prevederile art. 46 din Legea serviciului în organele vamale, Colegiul a constatat cu certitudine că Emilian Sîrbu a admis derogări de la prevederile art. 46 lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000, care statuează că, drept încălcare gravă a disciplinei de serviciu în organul vamal sunt recunoscute următoarele acțiuni ale colaboratorului vamal: acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale dacă aceste acțiuni nu atrag răspundere penală; stabilirea incorectă a valorii în vamă a mărfurilor prin care s-a prejudiciat grav statul.

De asemenea, instanța de apel a ajuns la concluzia că ordinul contestat corespunde exigențelor stabilite în art. 210 alin. (1) din Codul muncii, deoarece au fost indicate faptele pentru care angajatorul a aplicat reclamantului sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu, cât și normele legale care au fost încălcate de către reclamant.

Sub același aspect, Colegiul civil a reiterat că este neîntemeiat și argumentul lui Emilian Sîrbu care susține că, urmează a fi apreciată critic poziția reprezentantului Serviciului Vamal precum că, Emilian Sîrbu este acuzat de comiterea de fapte coruptibile infracționale, întrucât, urmărirea penală a fost încetată în privința apelantului, acesta nefiind tras la răspundere penală, or, potrivit ordonanței Procurorului în Procuratura Anticorupție din 07 noiembrie 2016, se atestă că, Emilian Sîrbu a comis în calitate de autor infracțiunea prevăzută de art. 47 alin. (2), (5), 324 alin. (1) din Codul Penal, însă, a fost liberat de răspundere penală, urmărirea penală fiind încetată în baza unui temei de nereabilitare. Ordonanța enunțată, chiar dacă este de încetare a procesului, conține fapte constatate, ce au valoarea lucrului judecat.

La 28 mai 2018, Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, a contestat cu recurs decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei decizii prin care acțiunea înaintată de Emilian Sîrbu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a reiterat aceleași argumente, care se regăsesc și în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 ianuarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 20 martie 2018 (f.d. 114), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 28 mai 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, recurentul Sîrbu Emilian a fost angajat la Biroul Vamal Bender din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova, în funcția de inspector superior în subdiviziunea post vamal Hîrbovăț PVIC. Relațiile de muncă au fost constituite în anul 2003, fiind încheiat contractul individual de muncă nr. 306 la 24 februarie 2016.

La 30 septembrie 2016, în urma perchezițiilor efectuate în cadrul PVIF Palanca (1501) și PVIF Tudora (1505), de către Procuratura Anticorupție de comun cu

Centrul Național Anticorupție, în cadrul unei cauze penale inițiate pe faptul fenomenului de corupție pasivă, Serviciul Vamal s-a autosesizat și a inițiat o anchetă de serviciu.

La 30 septembrie 2016, Sîrbu Emilian a fost reținut, la 01 octombrie 2016 acesta a fost pus sub învinuire, iar ulterior în privința recurentului a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe o perioadă de 30 zile.

Prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție din 07 noiembrie 2016, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Sîrbu Emilian.

După încetarea urmăririi penale în privința recurentului Sîrbu Emilian, Serviciul Vamal a continuat ancheta de serviciu. Drept urmare, la 25 noiembrie 2016 de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova a fost emis ordinul nr. 1280-p cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender, prin care lui Sîrbu Emilian i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din serviciul în organele vamale, ordinul respectiv fiind contestat de către Sîrbu Emilian în instanța de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a respins cererea de chemare în judecată a lui Sîrbu Emilian. Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian, fiind menținută hotărârea din 16 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Examinând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat cererea de apel superficial, fără să dea o apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, precum și probelor anexate la materialele cauzei, care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, precum și a interpretat eronat normele de drept material și procedural.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată, deoarece din textul acesteia nu se reliefează o motivare amplă asupra tuturor motivelor expuse de către participanții la proces în prezenta acțiune, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, în textul deciziei din 17 ianuarie 2018 Curtea de Apel Chișinău face trimitere la ancheta de serviciu a Serviciului Vamal, la circumstanțele constatate de către Comisia de disciplină a Serviciului Vamal, precum și la Ordinul Serviciului Vamal prin care a fost inițiată ancheta de serviciu, însă aceste înscrisuri nu se regăsesc printre cele anexate la materialele cauzei și, respectiv nu este clară etiologia concluziilor instanței de apel formulate în decizia sa.

Mai mult, odată ce instanțele inferioare au ajuns la concluzia legalității ordinului Serviciului Vamal nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Bender, iar în acest ordin se face trimitere în mod direct la constatările făcute în cadrul anchetei de serviciu (f.d. 9-10), acestea, în mod

obligatoriu, urmau să cerceteze înscrisurile la care fac trimitere, or, reieșind din conținutul proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, această obligație nu a fost executată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, limitându-se doar la aspectele constatate de către instanța de fond.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Ca urmare, instanța de recurs este în imposibilitate de a da o apreciere corectă și justă cazului supus judecării în condițiile când instanța de apel și prima instanță nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor prezentate de către participanții la proces și au omis să cerceteze anumite probe.

Or, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Pornind de la faptul că, instanța de apel, în justificarea soluției sale face trimitere la niște înscrisuri, care de facto nu se regăsesc la materialele cauzei, Colegiul constată că, în speță, instanța de apel nu a determinat corect probatoriul relevant prezentului litigiu și nu a elucidat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de apel nu a evidențiat probele obiective, veridice, pertinente și admisibile, care să confirme temeinicia/netemeinicia

pretențiilor formulate de Sîrbu Emilian în prezenta cauză. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel urma să constate și elucideze pe deplin circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, să le examineze și să le dea o apreciere în cumul, reflectând în decizie motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin. (4) al art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Emilian Sîrbu, prin intermediul avocatului Radion Bordian.

Se casează decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Emilian Sîrbu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă,

Tamara Chișca-Doneva,

Iurie Bejenaru,

Nina Vascan,

Svetlana Filincova